

På denne baggrund bestemmes det i lovforslagets § 3, stk. 1, at begrebet statsborger for Danmarks vedkommende bestemmes som personer, som har dansk indfødsret, eller som har fast bopæl her i riget (også omfattende Færøerne og Grønland).

I forbindelse med ratifikationen af konventionen vil Danmark i henhold til konventionens artikel 3, pkt. 4, afgive erklæring i overensstemmelse hermed.

Til stk. 2-3

Konventionen om overførelse af domfældte anviser – fordi man ikke kunne nå til enighed om en fælles ordning – to forskellige muligheder for at fuldbyrde en udenlandsk dom efter konventionen.

Den ene mulighed er omtalt i konventionens *artikel 10*. Efter denne regel kan de kompetente myndigheder i fuldbyrdeslandet vælge at *fortsætte fuldbyrdelsen* af retsfølgen øjeblikkeligt eller, hvis retsfølgen på grund af sin karakter eller varighed er uforenelig med fuldbyrdeslandets lovgivning, eller hvis denne stats lovgivning kræver det, gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller foranstaltning, som er foreskrevet af dens egen lovgivning for en lignende lovovertrædelse. Efter denne fremgangsmåde er det således den i udlandet pålagte sanktion som – eventuelt efter en tilpasning, altså en »oversættelse« til fuldbyrdeslandets regler – overtages til fuldbyrdelse, og der er i princippet ingen mulighed for at formilde den domfældtes stilling – bortset fra adgangen til at give benådning m.v.

Den anden mulighed for de kompetente myndigheder i fuldbyrdeslandet er omtalt i konventionens *artikel 11*. Efter denne regel skal fuldbyrdeslandet gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse *omsætte straffen m.v.* til en straf m.v. der er pålagt af fuldbyrdeslandet efter dets lovgivning og strafudmålingspraksis for den pågældende overtrædelse. Efter denne fremgangsmåde erstattes den i udlandet pålagte straf m.v. altså med en ny straf m.v. pålagt i fuldbyrdesstaten, således at det er denne nye sanktion, der skal fuldbyrdes. Ifølge konventionens artikel 11, er den kompetente myndighed i fuldbyrdeslandet ved omsætning af retsfølgen bundet af bedømmelsen af sagens faktiske omstændigheder, og fuldbyrdesstaten må ikke omsætte en sanktion, som indebærer frihedsberøvelse, til en sanktion, som indebærer bøde. Endvidere skal myndigheden fratrække hele den periode, i hvilken den domfældte

har været frihedsberøvet. Den domfældtes strafferetlige situation må ikke blive forværret – men der er på den anden side i modsætning til, hvad der gælder ved fortsat fuldbyrdelse, intet til hinder for at formilde den domfældtes stilling, f.eks. ved at udmåle en kortere straf end i domslandet. Samtidig er den pågældende myndighed ikke bundet af den minimumsstraf, som efter fuldbyrdeslandets lovgivning kan være foreskrevet for den eller de begåede lovovertrædelser.

Ifølge konventionens artikel 3, stk. 3, kan en stat ved meddelelse til Europarådets generalsekretær erklære, at den vil udelukke en af de to nævnte fuldbyrdesmåder.

Det er justitsministeriets opfattelse, at reglerne om omsætning af straffen i konventionens artikel 11 i almindelighed vil være mest hensigtsmæssige, når det drejer sig om at fuldbyrde udenlandske straffedomme i Danmark. Disse regler giver jo mulighed for at tilpasse strafudmålingen til det strafniveau, som gælder i Danmark, og som ligger under strafudmålingsniveauet i visse andre lande, ikke mindst visse lande uden for Europa, som vil kunne tiltræde den nye konvention. En tilsvarende fremgangsmåde er da også foreskrevet i 1970-konventionen og i loven fra 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Efter justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid på den anden side ikke være hensigtsmæssigt på forhånd helt at udelukke muligheden af at benytte reglerne om fortsat fuldbyrdelse. Man må nemlig være opmærksom på, at nogle stater vil gøre det til en forudsætning for overførelse af danskere til strafafsoning i Danmark, at reglerne om fortsat fuldbyrdelse bliver anvendt. Frankrig har således ved ratifikationen af konventionen i overensstemmelse med konventionens artikel 3, pkt. 3, erklæret, at man ikke ville samtykke i overførelse af strafafsonere fra Frankrig til en stat, som anvender reglerne om omsætning af straffen. Hvis Danmark således på forhånd afskærer sig fra muligheden for i sådanne tilfælde at anvende reglerne om fortsat fuldbyrdelse, ville man samtidig – i strid med reglernes humanitære formål – afskære sig fra at få danskere overført til afsoning i Danmark fra sådanne stater. I stedet bør uheldige virkninger af reglerne om fortsat straffuldbyrdelse søges imødegået gennem reglerne om benådning m.v.

I overensstemmelse med det anførte er det i lovforslagets § 3, *stk. 2*, bestemt, at fuldbyrdelse efter den nye konvention af en udenlandsk afgørelse sker efter reglerne om omsætning af straffen ifølge den udenlandske dom i konventionens artikel 11, og at afgørelsen træffes ved dom.